

LA REALITAT OCULTA

DAVANT LA SENTÈNCIA S'ORGANITZA LA RESISTÈNCIA

Davant de l'espectacle claudicant, ridícul i sinistre, del govern català i els partits independentistes que es sotmeten covardament a les directrius repressives de l'estat espanyol i el seu govern socialista, s'ha començat a reaccionar en defensa del país i de la seva gent en diversos indrets i per mitjà d'accions populars auto-organitzades en contra de la repressió i en pro de la llibertat, els drets i la dignitat de Catalunya. S'han creat unes milícies per la independència, constituïdes per nombrosos joves i alguns veterans militants que s'entrenen física i mentalment en accions de defensa i control del territori en zones muntanyenques com la Serra de Prades, el Montsec, el Montseny, les Gavarres i el Pirineu. Tots ells compten amb l'ajut dels pagesos i de milers de jovent que en els darrers mesos han constituït múltiples cooperatives i col·lectivitats agrícoles que fan intercanvis amb col·lectius de les ciutats i que així poden viure més lliurament i fugir de la misèria i l'ofec al que els sotmet el sistema depredador capitalista. Tots aquests joves estimen el país i són indispensables per mantenir el territori.

També s'han organitzat unes oficines de Brigades Internacionals per les llibertats de Catalunya que han fet que molts estrangers hagin arribat a casa nostra integrant-se en diferents comitès i assemblees de barris, pobles i comarques, eines de lluita i resistència popular que han iniciat diversos actes de desobediència civil i social que estan paralitzant tot el país. Cada cop més s'estén un sentiment i una necessitat entre bona part de la gent, decebuda i empenyada amb els polítics que diuen que si no és tot el poble qui s'enfronta pacíficament a l'estat opressor no es podrà mai avançar vers un país independent, d'homes i dones lliures quan de debò lluiten per ell. Les boires espesses i el pessimisme i malestar dels últims mesos, sembla que ara comencen a esvaïr-se, tot afermant-se de bell nou l'esperança.

LA KINTA FORKA

EL CLIMA CANVIA, I NOSALTRES?

Per què estem lluitant avui? Contra l'escalfament global, pel "planeta", pel futur, o també per l'aquí i ara? Ens trobem atrapats en temporalitats que poden semblar contradictòries però potser tenim una oportunitat sense precedents que ens permet entendre el que és inseparable en totes les lluites: El que ens asfixia, el que ens enverina, el que ens esterilitza té un nom, és el capitalisme; o per dir-ho més senzillament, l'economia.

Tot està a punt per empitjorar. N'hi ha prou, per exemple, per veure fins a quin punt som lluny de l'objectiu fixat pels acords de París de 2015 i de Madrid 2019 -per limitar l'augment de la temperatura global al 2100 a 1,5 graus del seu nivell preindustrial. Aquests acords es basen en un doble escàndol, per una banda les promeses són no vinculants. Això significa que hem fixat un llindar de temperatura sense donar-nos els mitjans per fer-ho; en segon lloc, la suma de les promeses realitzades pels Estats només cobreix... 30% de les reduccions necessàries que cal fer per tal d'honorar aquests acords.

I a més a més aquests objectius subestimen la velocitat de l'escalfament global i les seves conseqüències.

RESOLDRE LA CRISI IMAGINANT LA CRISI?

De fet, en el passat, certs esdeveniments han provocat una forta caiguda de les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Per exemple, la crisi consegüent el crack del 1929 va provocar una disminució del 30% en les emissions de CO2 als Estats Units i un descens del 23% a l'Europa continental (1929-1932). Entre el 1943 i el 1945, en plena Segona Guerra Mundial i la política de bombardeig de civils a l'Europa continental, es van reduir les emissions del continent. Entre 1990 i 1997, després del col·lapse del bloc soviètic, les emissions al territori rus van caure el 40%.

Així, a primera vista, el col·lapse econòmic tindria una virtut climàtica. Per tant, sembla legítim preguntar-nos si hauríem de desitjar una crisi financera, econòmica o institucional del capitalisme globalitzat de magnitud sense precedents. Hem d'esperar tot del col·lapse?

EL CONVIDAT

INSERSO JUDICIAL

Atemorits per les notícies provinents d'Europa, i que parlaven d'un greu correctiu a la Justícia nacional, Espanya amb el garbó i la moral que la caracteritzen, va organitzar una excursió cultural perquè els jutges europeus coneguessin la realitat del país. Una mena de caravana de solteres, però amb aire condicionat.

El programa, treballat a consciència, reunia l'esperit i la cultura d'una terra rica en dons divins i militars: esmorzar a base de bocata de calamars, capea de novillos amb rejoneador incorporat i quinze senyorettes cridant olé, olé i olé, dinar a un asador amb cochinillo, patates a lo pobre, natilles i tarta de Santiago, regat amb vins i licors. Tarda cultural a la caserna de Brunete, Museu del Prado (els jardins) i Palau Reial amb recepció del Rei Felip. De nit, tablao flamenco i un míting de VOX a la taberna "Los Inmortales" amb excursió, optativa, a una razzia de nazis pels barris pobres.

Tres dies després de tornar a Bèlgica, els magistrats, van fer pública una sentència decidint el descens a tercera divisió africana de la jurisprudència espanyola. Dos membres de Marca España han estat substituïts mentre la resta, estudia els possibles errors comesos durant l'excursió. La majoria coincideix en culpar del fracàs al rejoneador que no va estar gens fi.

